Bütün Ülkelerin Emekçileri, Birleşiniz !

İŞÇİNİN SESİ

Sayı: 41 23 OCAK 1976

İHANET CEPHESİ'NE

HAYIR!

BU YOLDA BÜTÜN DEMOKRATİK GÜÇLER BİRLEŞMELİDİR

İhanet Cephesi'ni devirmek günün en âcil görevidir !..

BU HÜKÜMETİN İKTİDARDA KALDIĞI HER FAZLA GÜN BİRAZ DAHA ÖLÜM, BİRAZ DAHA KAN DEMEKTİR.

İhanet Cephesi'nin kanlı saldırıları artık son haddine vardı. Bugün ülkemizde sadece devrimciler, ilericiler için değil, faşist olmayan hiçbir kimse için can güvenliği kalmadı. İktidarın devlet bakanı ve MHP Başkanı Türkeş'in komandoları halka, gençlere tabanca, bıçak, zincir, muşta ve insan boğmak için özel olarak yapılmış tellerle saldırıyor. Daha sonra komando saldırılarına uğrayanlar polis tarafından bir kez daha kurşunlanıyor, dövülüyor ve tutuklanıyor.

Kanlı saldırılar dizisi

12 ocak günü komandolar Maçka'da, iki genci pusu kurarak tabancayla ağır yaraladılar. Gençlerden biri komaya girdi. İstanbul'da Kocaeli Yurdu'na komandolar silâhlı baskın düzenlediler. Saldırıda biri ağır, 10 öğrenci yaralandı. Maraş yurdu da komandolar tarafından kurşun yağmuruna tutuldu. Tıp Fakültesi Hastahanesi'ni basan faşistler bir doktoru dövdüler. İstanbul Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nde Ülkü Ocaklı komandolar öğrencilerden zorla para topladılar, vermeyenleri dövdüler. İzmir'de de faşist komandolar, Ege Üniversitesi'ne silâhlı baskın düzenlediler. Saldırganların büyük çoğunluğunu İzmir dışından getirtilmiş komandolar oluşturuyordu ve hepsi de Ülkü Ocakları üyesiydi.

Diğer yandan ise İstanbul'da, 12 Mart'ın "Fırtına" baskınlarını andıran arama-taramalar yapıldı. Bu baskınlarda birçok ilerici ve sendika yöneticisi tutuklandı.

Korutürk suç ortağı

Demirel ve İhanet Cephesinin diğer yöneticileri bir yandan "Devlet elden gidiyor" feryatları atarken, diğer yandan bütün sorumlu yerlere gericileri, faşistleri getiriyorlar.

Öte yandan, Cumhurbaşkanı Korutürk ise, her türlü güvencesine rağmen İhanet Cephesi'nin baskılarına boyun eğerek Şaban Karataş'ın kanunsuz olarak TRT'nin başına getirilmesini onayladı. Daha önce TRT kararnamesini 6 kez geri çeviren ve bu tutumu ile demokrasiden yana görünmeye çalışan Korutürk'ün bu davranışı, ilerici halkın tepkisiyle karşılaştı. Korutürk bu davranışı ile İhanet Cephesi'nin kanunsuz eylemlerine suç ortağı oldu.

Bütün bu saldırılar ancak bu hükümetin derhal alaşağı edilmesi ve devlet aygıtının faşistlerden, azılı gericilerden temizlenmesiyle son bulacaktır. İhanet Cephesi'nin iktidarda kaldığı her fazla gün, daha fazla yurtseverin, ilericinin canı pahasına olacaktır. Bu nedenle, anti-faşist güçler bu âcil görevini yerine getirmede en ufak bir ikircimlik göstermemelidir. Bütün meşruluğunu yitiren bu hükümete karşı her türlü savaş yolu demokratiktir. İlerici güçler, provokasyonlara düşmeden bu savaşı yürütecektir.

DOK İŞÇİLERİNİN BİR DİRENİŞİNDE OYLAMA YAPILIRKEN.

İşsizlik Britanya'yı kasıp kavuruyor

● *TÜRKİYELİ İŞÇİLER BÜYÜK ZORLUKLARLA KARŞILAŞIYOR.*

Britanya'da işsizlik korkunç dereceye ulaştı. Hükümetin 1976 ocak ayı içinde yayımladığı resmî rakamlara göre işsizlik 1.5 milyonu bulurken, işçilerin yaşam koşullarında da 20 yıldan beri en büyük bir düşüş kaydedildi. Yine resmî rakamlara göre 1975 yılı boyunca Britanya'da işsizlik her ay ortalama 40 bin arttı. Buna göre bugün Britanya'da çalışan nüfus içinde her 16 kişiden bir kişi işsiz durumda.

Kriz derinleşiyor

Avrupa'da ve tüm kapitalist dünyada hüküm süren derin ekonomik kriz, gün geçtikçe daha geniş boyutlara ulaşıyor. Bunun Britanya'daki en açık belirtisi, 1975 yılı boyunca ayda ortalama 40 bin artan işsizliğin, 1976 başında bir ayda 219 bin gibi korkunç bir artış göstermesidir. Hükümet ise, çalışan nüfus için yıkım demek olan işsizliğe karşı hiçbir önlem almamaktadır. Tam tersine, en-

ARKASI 4. SAYFADA

Ölümünün 52. yılında Lenin'i anıyoruz

Dünya proletaryasının yüce önderi ve Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin yöneticisi Vladimir İliç Lenin, bundan 52 yıl önce, 21 ocak günü öldü.

Bütün dünya halklarının kurtuluş ışığı olan Lenin, her zaman halkımızın da en yakın dostu oldu.

Bugün Türkiye İşçi Sınıfı, onun anısını sürekli yaşatıyor ve ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyalizm savaşında tek rehberi Leninizm'in ışığı altında emin adımlarla ilerliyor.

Hollanda Türkiyeli işçiler Birliği ATTF'ye katılma kararı aldı

Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği'nin 2. Olağan Genel Kurul Toplantısı, 17-18 ocak tarihleri arasında Amsterdam'da yapıldı. Toplantıya 40 kadar delege ve birçok kardeş örgüt temsilcileri katıldı. Ayrıca birçok kardeş örgütten ve bu arada Türkiye'deki demokratik kuruluşlardan da kongreye başarı mesajları geldi. DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce'nin gönderdiği kutlama mesajı, bütün delege ve konuklarca alkışlarla karşılandı.

Kongreye, ATTF'yi temsilen Batı Bölgesi Sekreterliği, Belçika Türkiyeli İşçiler Birliği'nden ve İTİB'den de ayrıca temsilciler katıldı. TDF de bir temsilci gönderdi.

HTİB kongresi birçok tüzük değişikliği yaparak örgütün daha sağlam ideolojik ve örgütsel temellere oturması yolunda önemli bir adım attı. Tüzüğe eklenen, "HTİB,

ARKASI 4. SAYFADA

Yusuf Küpeli'nin kurtarılması yolunda demokratik güçlerin eylemi genişliyor

İhanet Cephesi tarafından çeşitli tertiplerle ve hastalığının sağaltılması önlenerek öldürülmek istenen Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılması yolunda, yurt içinde ve yurt dışında birçok ilerici örgüt harekete geçmiştir.

Türkiye Komünist Partisi'nin bu konuda yapmış olduğu çağrı ve yurt içindeki diğer birçok örgütün de aynı yöndeki çağrılarıyla birlikte, Yusuf Küpeli'nin durumu geniş ölçüde kamuoyuna yansımaya başlamıştır.

Avrupa'da da ATTF ve ATTF'ye bağlı örgütler, Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılması yönünde çeşitli eylemlere girişmişlerdir. Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği, Türkiye'deki politik tutuklulara yapılan baskılar konusunda bir toplantı düzenlemiş, Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılmasını istemiştir.

İTİB'in girişimi

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği de Yusuf Küpeli'nin durumunu Britanya kamuoyuna yansıtmak ve ilerici kuruluşların bu konuda çaba göstermesini sağlamak için çalışmalarını sürdürmektedir. Uluslararası Af Örgütü (Amnesty International) ve Sosyalist Doktorlar Birliği'ne yapılan çağrılardan sonra, ilerici parlamento üyelerinin de bu konuya eğilmesi için girişimlerde bulunulmaktadır. İTİB ayrıca, Cumhurbaşkanı ve Ecevit'e de birer telgraf göndermiş ve Yusuf Küpeli konusunda sessiz kalmamalarını istemiştir. Bu telgrafları aşağıda yayımlıyoruz:

Sayın Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk,

Demokratik kamuoyunda nefretle karşılanan Yusuf Küpeli olayına Cumhurbaşkanı olarak ağırlığınızı koyup, Yusuf Küpeli'nin ser-

ARKASI 4. SAYFADA

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

Mustafa Suphi
1883-1921

"Onlar halkımızın yetiştirdiği en bilinçli insanlardı. Sadece en bilinçli değil en yiğit insanlardı."

NÂZIM HİKMET

ONBEŞLER'İ ANIYORUZ

Türkiye Komünist Partisi'nin kurucusu Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının Karadeniz'de öldürülmelerinden bu yana tam 55 yıl geçti. Ama, Türkiye emekçileri, burjuvazinin 1921 yılında, 28 Ocak'ı 29'a bağlayan gece işlediği bu cinayeti hiçbir zaman unutmadı.

Türkiye burjuvazisi, Mustafa Suphi ve 14 yoldaşını hunharca katletmekle, Türkiye devrimci hareketine, işçi sınıfının mücadelesine, TKP'ye ölümcül bir darbe indirdiğini sandı. Evet, burjuvazi, Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve yoldaşlarını öldürdü; fakat onların kendilerini adadıkları dâvâyı ve yarattıkları partiyi yok edemedi. Mustafa Suphiler'in, Onbeşlerin eseri yaşıyor. Ve bu cinayetin hesabının sorulacağı günler yaklaşıyor.

Türkiye proletaryası, bu en yiğit evlâtlarını, ölümlerinin 55. yılında minnetle anıyor. Ve, büyük komünist şair Nâzım Hikmet'in sözleri bugün de kulaklarımızda çınlıyor:

- 1921
  Kânunisani 28
- Karadeniz
- Burjuvazi
- Biz
- On beş kasap çengelinde
  sallanan
  On beş kesik baş
- On beş arkadaş
- Yoldaş
  Bunların sen
  isimlerini aklında tutma
  fakat
  28 kânunisanıyı unutma!

MUSTAFA SUPHİ'NİN TKP'NİN 1. KONGRESİ'NDEKİ KAPANIŞ KONUŞMASI

Örgütlenme devirlerini geçiren ve şimdiye kadar birer grup halinde yaşayan Türkiye komünistleri, bu kongreden örgütlü ve birleşmiş bir parti olarak çıkmakla yeni bir yaşam dönemine ayak basıyorlar. Partinin önünde duran birinci görev: Bundan sonra ülkemiz işçi ve yoksul köylüleri arasında düşüncemizi kuvvet ve süratle yayarak, halkın yazgısını kendi eline verecek neden ve yetenekleri hazırlamaktır. Türk komünistleri üç seneden beri Rusya toplumsal devrimi içinde birçok aşamalardan geçtiler.

Zaman oldu ki, karşımıza çıkan kara düşünceli geriçiler, Türkiye'de işçi ve köylü sınıfının var olmadığını, olsa bile, hammalların memurlardan iyi yaşadıklarını söylemekten utanmadılar. Son zamanlarda ise, özellikle İstanbul, İzmir, Konya, Erzurum, Ankara ve Eskişehir'de ortaya çıkan işçi ve köylü adı altında devrimci, önemli bir sınıf yaşıyor. Ümitliyiz ki, İstanbul ve Anadolu köylüleri yakında istilâcı ve zalım bütün güçleri toplayarak yaşam ve savaş eylemlerini kendi kollarına almak gücünü göstereceklerdir.

Zaman oldu ki, Türkiye işçi ve köylüleri baskıcı vali, hâkim ve paşalar karşısında söz söylemek cesaretini bile gösteremezdiler; fakat son olaylar gösteriyor ki, İstanbul Hükümeti'nin ve padişahın İngilizlerle birleşerek, ülkeyi sattıkla rını halk pek iyi anlıyor; Türkiye'nin ezilen işçi ve köylüleri ve askerleri bu alçaklığa, bu hıyanete karşı süngüsünü oradaki ağa ve paşaların göğsüne çevirmiş, savaşıyorlar. (Alkışlar)

Ve nihayet zaman oldu ki, arkadaşlar, Türkiye'de komünist örgütü olamaz dediler; fakat, Türkiye'nin çeşitli şehirlerinden gelen komünist temsilciler bunun tersini kanıtladılar; Türkiye'de işçi ve köylü komünist örgütü gittikçe genişliyor ve güç kazanıyor. Şimdi, Komünist Partisi'nin sömürgeci güçleri ezmeye kararlı işçi halka önder olacağından hiç kuşku duyulamaz. (Alkışlar)

....

Ülkemizde her türlü ölçünün ve sınıf anlaşması ve yalanlarının yeniden oynadığı böyle bir dönemde, böyle bir bunalım döneminde işçi halkın, yazgısını kendi eline alarak iş görmesi bir gereklilik durumuna geliyor. Bu işte doğru yolu gösterme görevi Komünist Partisi'nin üstüne düşmektedir.

Komünist Partisi için ülkeye dalan dış düşmanları kovmak nasıl bir görev ise, içerde halkın sırtından geçinen yağmacı asalak sınıfları da hazır yiyicilik durumundan çıkarıp yumruk altında işletmek de, o derece köklü bir görevdir. Bu iki yönün sağlanması iledir ki, Komünist Partisi ezilen işçi ve köylü halka karşı görevini yerine getirmiş ve ortadan sınıflar farkı kalkarak toplum, gerçek adalete erişmiş olacaktır. Onun için son söz olarak diyelim ki:

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!

Pekin, "Son Havadis" gazetesini Türkiye halkının sözcüsü sayıyor

Maoculuk bütün dünyada ideolojik olarak kesin yenilgiye uğrayıp iplığı pazara çıktıkça, Çin yöneticileri ve onların çeşitli ülkelerde ki çömezleri de, devrimci hareketlere karşı saldırı ve provokasyonlarında daha pervasız oluyorlar.

Bugun, emperyalizmin Sovyetler Birliği ve dünya devrimci hareketine karşı yürüttüğü yoğun mücadelede Maocuların en önemli bir görevi, emperyalistler tarafından ileri sürüldüğü zaman yeteri kadar inandırıcı olmayan anti-komunist propaganda yazılarını allayıp pullayıp, devrimci sözlerle sarmalayıp piyasaya sürmektir.

Ne var ki, Çin yöneticilerinin faşist rejimlerle kucaklaşarak, NATO'yu ve Ortak Pazar'ı destekleyerek ve savaş çığlıkları atarak emperyalistlerle açık işbirliğine girmesinden sonra, Maocular emperyalizmin anti-komünist propaganda yazılarını alla - yıp pullamakta da vaz geçtiler. Şimdi kendilerini fazla sıkıntıya sokmadan, kestirmeden giderek bunları olduğu gibi aktarıveriyorlar.

Bugün dünyanın birçok ulkesinde ve bu arada da yurdumuzda yayınlanan Maocu paçavralarda en azılı gerici, anti-komünist yayınlardan aktarmalar bulmak olağan olmuştur.

Yurdumuzda da "Halkın Sesi" adındaki Maocu paçavra, emperyalist ajanlığını büyük bir hırsla yürüterek, provokatörlük, jurnalcilik ve köpeklikte güzel örnekler verirken bir yandan da "Hürriyet" ve "Ayrıntılı Haber" gazetelerinden yorumlar aktararak kimin borusunu öttürdüğünü belgeliyor. Öte yandan yerli Maocuların efendileri ise daha da ileri gidiyorlar. Çin Haberler Ajansı'nın (Hsinhua) 29 Aralık 1975 tarihli bültenınde, "Son Havadıs" gazetesi Türkiye halkının sözcüsü sayılarak, Angola konusunda Çın'in görüşlerini desteklemek üzere "kaynak" olarak sunuluyor. Pekin yöneticileri, neyin ve kimin temsilcisi olduğu herkesçe bilinen "Son Havadis" gazetesi ile aynı görüşleri paylaştıklarını açıklıyorlar.

Efendıleri "Son Havadıs" ten yazarsa bizim Maocular "Hürriyet" ten yazmış, ne çıkar. Amaç, Sovyetler Birliği'ne ve sosyalizme küfür etmek olduktan sonra...

Mutlaka okunması gereken bir kitap

İşçi Sınıfının Birliği

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Kontrol Komisyonu üyesi ve SBKP Uluslararası Bölüm yöneticisi V. V. Zagladin'in TKP Yayınları dizisinden bir yapıtı çıktı: İşçi Sınıfının Birliği.

Bu yapıtta, komünistlerle sosyalistlerin işbirliği, işçi sınıfının birliğinin gerçekleştirilmesi konusunda komünist strateji ve taktikler açıklanmakta ve bu konudaki yanlış görüşler eleştirilmektedir.

Zagladin'in bu kitabı, ülkemiz devrimci hareketi için yaşamsaldır, günceldir. Tüm komünistler, sosyalistler, ilericiler bu kitabı mutlaka okumalıdır.

Aşağıda bu yapıttan bazı alıntılar sunuyoruz:

İşçi sınıfının birliği için savaşmak, dünya komünist hareketinin önündeki en önemli görevlerden birisidir. Pek çok açıdan barış, demokrasi ve sosyalizm savaşımının başarısı, bu görevin üstesinden gelmeye bağlıdır. İşçilerin tek bir sınıf gücü olarak birleştirilmesi, dünya komünistlerinin strateji ve taktiklerinin en önemli ilkesidir.

....

Sağ kanat sosyalistleri gibi "sol" kanat tutucuları da, Lenin'in ve Komünist Enternasyonal'in, işçi sınıfının birliği için çalışmaları, çağrılarını görmezlikten duymazlıktan geliyorlar. Onlar, Lenin'in bir birleşik işçi sınıfı cephesi kurulması için olan fikirlerini, belirli ve geçici koşulların gerektirdiği taktik bir adım mış gibi ele alarak, bunun, komünist politikanın bir temel ilkesi olduğunu inkâr ediyorlar.

....

Komünist partileri, işçi sınıfının birliği, sosyalistlerle ve işçi sınıfının öteki partileriyle işbirliği için savaşma konusunda bazı canlı ilkelere bağlıdırlar. Bu ilkeler, dünya komünist hareketinin deneylerinden kaynaklanırlar. Özü, komünistlerin, eylem birliği sağlamaya dönük kararlı çizgisini uygulamak çabasıdır.

....

Geçmişte bazı komünist partileri sosyal demokrat yöneticilerle herhangi bir işbirliğini ilkesel olarak yanlış ve kabul edilmez nitelikte görmüşlerdir. Bunlar, işçi sınıfı hareketinin birliğini sosyal demokrat hareketin başındaki yöneticileri atlayıp yığınlar arasında eylem yaparak sağlamaya çalıştılar. Ne var ki bu politika başarı kazanamadı; işçi sınıfı partileri arasında işbirliği ve işçi sınıfı hareketinde sıkı bir birlik sağlayamadı. Bundan öturü, tabandaki işbirliği çizgisi ile tepedeki işbirliğini birbirinden ayırmak yanlıştır. Her iki görevin birden başarılması gerekmektedir. Bu görevlerin herbirinde elde edilecek başarılar, komünistlerle sosyalistlerin çabalarını birleştirerek işçi sınıfının bütününe yararlı olacaktır.

....

....komünistler ideoloji sorununa ve teori problemlerine her zaman birinci önceliği vermişlerdir. Ne var ki komünistler eylem birliği için çaba gösterirken, ideoloji ve teori konularında uzlaşmanın, eylem birliğinin ön şartı olmadığını kabul ederler. Öte yandan, bu tür tartışmaların özü ve biçimi, takınılacak davranışa ve öne sürülecek görüşlere yardımcı olmalı, komünistlerle sosyalistlerin ortak noktaları saptamalarını sağlamalı ve işçi sınıfı partilerinin bir birlerine daha çok yaklaşmasına katkıda bulunmalıdır. Komünistler, bunun gerektiğine inanırlar.

....

Komünistlerin verdiği ideolojik savaş ve sosyal reformizmin eleştirisi, bölünmeleri arttırmak için değil, işçi sınıfı hareketindeki birliği pekiştirmek amacıyla yapılırsa başarılı olacaktır. Bundan öturu ideolojik savaş sağlam bilimsel temellere dayanmalı; kişiliklere saldırmamalı, sekter ve dogmatik yavanlıklardan kaçınmalıdır.

....

Komünistler, sendikal eylemlerde çok önemli ve olumlu etkilerde bulunmaktadır - lar. Nerede komünistlerin sendikalar üzerinde etkisi daha güçlü ise, proletarya - nın sınıf bilinci daha yüksek, sendikaların politik savaşıma katılması daha geniş kapsamlı ve militancadır.

Bilindiği gibi, günümüz koşullarında emekçi yığınların ekonomik savaşı, politik savaşla içiçe geçmiştir. Sendikalar, kapitalist devlete karşı savaş sorunuyla hiçbir zaman bugünkü kadar kesin şekilde karşı karşıya gelmemişlerdir.

....

Sendikaların sürdürdükleri savaşımın etkisi, öncelikle ve herşeyden çok işçi sınıfının birlikte eylemine bağlıdır. Deneyler göstermiştir ki, çeşitli sendika örgütleri ve grupları birlik içinde çalıştıkları zaman başarı elde edilmektedir.

....

Komünist partilerinin, sendikal dayanışmayı sağlama savaşımında önemli deneyleri vardır. Komünist partileri belgelerinde, sendikal dayanışma eyleminin tabanda, işçi sınıfının bağrında doğduğu ve somut konularda verilen savaşlarla geliştiği vurgulanmaktadır. Sendika tabanından gelen baskı ile sağ kanat reformist önderleri bile işçi sınıfının birleşik eylemini desteklemeye zorlanmışlardır.

TİP ESKİ YANLIŞLARI YİNELİYOR

TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın, "Yürüyüş" dergisinin 39. sayısında yayınlanan konuşması, TİP yöneticilerinin hâlâ birtakım eski yanlışlar da direndiklerini gösteriyor. Birçok sözün yanısıra, bu konuşmada iki temel yanlış var. Şöyle diyor Boran:

1/"...biz Türkiye'de devrim aşamasının burjuva demokratik değil, sosyalist devrim olduğunu savunuyoruz."

2/"...Türkiye'de millî burjuvazi yoktur. Türkiye emperyalizmle bir sistem olarak bütünleşmiştir. Bu bütünleşmede burjuvazinin sübjektif karar ve iradesi vardır."

Bugün kimse önümüzdeki aşamanın burjuvazinin önderliğinde bir demokratik devrim olduğunu söylemiyor. Dünya devrimci hareketi bu konuyu çoktan çözümlemiştir. Boran'ın, burjuva demokratik değilse sosyalisttir, mantığı en azından konunun bilinmediğini gösterir.

Öte yandan, ülke emperyalizme bağlı diyerek, burjuvazi içindeki ayrışma ve çelişkileri yok saymak ise, işçi sınıfını yanlış hedeflere ve yenilgiye götürür.

Bu yazı üzerinde gelecek sayımızda geniş olarak duracağız.

(Carlos Placido'nun İTİB'de verdiği seminerden)

"PORTEKİZ İÇİN TEK ÇÖZÜM YOLU SOSYALİZMDİR"

LİZBON'DA PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ'NİN BİR MİTİNGİ

GEÇEN SAYIMIZDA, PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ'NİN BRİTANYA TEMSİLCİSİ CARLOS PLACIDO'NUN İTİB'DE VERDİĞİ SEMİNERİN METNİNİ YAYIMLAYACAĞIMIZI BİLDİRMİŞTİK.

ANCAK NE YAZIK Kİ GAZETEMİZİN SAYFA ADEDİ VE ALABİLECEĞİ TOPLAM YAZI MİKTARI, SEMİNERİN TÜMÜNÜ YAYIMLAYABİLMEMİZE ELVERMİYOR. BU NEDENLE AŞAĞIDA, SEMİNERİN EN ÖNEMLİ VE DİĞER BİRÇOK YAYIN VE KAYNAKLARDA DAHA AZ RASTLANABİLECEĞİNİ SANDIĞIMIZ BÖLÜMLERİN ÖZETİNİ SUNUYORUZ.

Bugün, Portekiz'de devrimi anlayabilmek için geçmiş 48 yılın olaylarını anlamak gerekir. Şöyle ki: bugün Portekiz halkının düşmanları, eskiden faşizmin arkasında duran güçlerin ta kendisidir. Faşizmin yenilmesinde başı çeken güçler ise bugün Portekiz'in geleceği için en büyük ümitlerdir.

Emperyalizm uzun zamandır Portekiz'de bir devrimci durumun gelişmekte olduğunu, güçlü bir komünist partisinin varlığını biliyordu. Portekiz'de faşizmin yıkılışının aynı zamanda sömürgeleri de etkileyeceğini biliyordu. Bu sömürgeler çok geniş bir alana, son derece zengin doğal kaynaklara ve Güney Afrikadaki ülkeleri etkileyecek stratejik öneme sahiptir.

Emperyalizm, Portekiz'de faşizm yenilirse bunun Avrupa'daki genel durumu etkileyeceğinin de farkındaydı. Bu nedenle hâlen Batı Avrupa'nın bir parçası olan Portekiz, kapitalizmin son bir kalesi olarak tutulmak isteniyor.

POLİTİK PARTİLER

1926'daki bir darbe ile yabancı ve yerli tekellerin faşist diktatörlüğü kuruldu. Portekiz Komünist Partisi (PKP), faşizme karşı ve illegal olarak işçi sınıfını örgütleme görevini sürdürdü. PKP, Portekiz içinde en önemli bir güç olarak gelişmekte idi.

Birçok gerici güçler Portekiz'de demokrasinin şampiyonu olarak Portekiz Sosyalist Partisi'ni göstermeye çalışıyorlar. Fakat bu parti 1933 yılında kendisini dağıttı ve ancak 1973'de bir küçük burjuva partisi olarak yeniden kuruldu. 1974 nisanından önce ise üye sayısı 300'ü geçmiyordu.

Diğer politik parti Halk Demokratik Partisidir. Faşizm döneminde bu parti yoktu ve bugünkü yöneticilerinden birçoğu faşist partinin üyeleriydi.

PKP, 48 yıllık faşizm boyunca sürekli bir savaş yürüttü. İllegal ve legal savaş biçimlerini birleştirdi, grevler, direnişler örgütledi.

SENDİKAL MÜCADELE VE PKP

1933'de faşistler bütün sendikaları kapattılar; kendi denetimleri altında bazı yeni "sendikalar" kurdular. Bu sendikalarda, "işçi-işveren kardeştir" fikrini yaymaya çalıştılar, "güçlü devlet" teorisinin propagandasını yaptılar.

Bazıları bu sendikalar içinde hiç bir şey yapılamayacağını söylediler; gizli sendikalar kurmayı önerdiler. PKP bunlara karşı çıktı. Bu gerici sendikalar içinde çalışarak işçi sınıfının haklarını savunmanın mümkün olduğunu belirtti. Faşistlerin, devletin bu denetimi yenilip, sendikalar onların elinden alınabiliyordu. İşçiler bu sendikalara kendi istediklerini seçtirebiliyorlardı. Bunlar her zaman komünistler olmuyor, fakat namuslu ve işçi haklarını savunan kişiler de bu sendikaların başına getirilebiliyordu.

PKP'nin bir başka eylem alanı da faşistlerin düzenlediği sahte seçimler oldu. Parti bu seçimlere katıldı. Seçimlerden önceki 1 aylık kampanya dönemini eylem alanına çevirdi. 1973 ekimindeki seçimler sırasında yüzbinlerce işçi faşizme karşı sokaklara döküldü.

SİLÂHLI EYLEM

Son zamanlarda, "Portekiz'de komünistler silâhlı eylemlerden korkuyor" gibi suçlamalar geliyor. Şunu söylemek gerekir ki komünistler çok daha zor koşullar altında savaşmışlardır. Ancak bu konu son derece hassastır. Faşizm altında yaşayan bir ülkede "hemen silâha sarılıp şu işi bitiriverelim"şeklindeki görüşler güç kazanıyor. Bu serüvenciliğin Endonezya'da olduğu gibi ne tip acı sonuçlar doğurduğunu biliyoruz.

Biz, faşizmin yıkılmasının silâhla mümkün olabileceğini savunduk ama kan dökmenin elzem olduğunu söylemedik. Zaten 25 Nisan'da gerçekleşen de budur. Faşistlere "silâhımız var, ateş ederseniz biz de ateş ederiz" dedik. Fakat her zaman, faşistlere dur diyebilmek için yığınsal eylemlerin gerektiğini savunduk.

ORDU İÇİNDE ÇALIŞMALAR

PKP, Portekiz ordusunu halkın bir parçası olarak görür. Erleri, küçük rütbeli subayları, çavuşları, astsubayları hep halkın çeşitli kesimlerinden gelmedir. 1920 ve 1930'lardan beri PKP örgütleri ordu içinde varolmuşlardır. Kitle hareketleri yükseldikçe bu hareket de yükselmiştir. 1974'den önce ordu içindeki örgütlerin ana çalışması sömürge savaşlarına yönelmiştir.

Bu örgütlerin, zorunlu askerlik görevlerini yapanlar tarafından güçlendirilmesi için çalışmalar yapıldı. Fakat bunların geçici niteliği bu örgütlerin kalıcı olmasını engelliyordu. İşte bu nedenle sürekli örgütlenme yalnız subaylar arasında olmuştur.

PKP, bu çalışmalarında subayların sınıf kökenlerini göz önünde bulundurmuştur. Portekiz ordusundaki birçok subaylar üst sınıflardan gelmişti. Orta sınıflardan gelenler, demokratik yığın hareketlerinden etkileniyordu. Bunlardan partiye yakınlık duyanları vardı ama çoğu partiyle yakın bir ilişkiye geçmekten korkuyordu. PKP'nin az sayıda olmak üzere çavuşlar ve astsubaylar arasında da örgütlenmesi olmuştur. Ancak Silâhlı Kuvvetler Hareketi, batı basınında iddia edildiği gibi, hiç bir zaman PKP nin denetiminde olmamıştır.

Burada, işçi sınıfı temeline dayanmayan güçlerle eylem birliği sorunu ortaya çıkıyor. Bu güçler, birliğe bazen yanaşmışlar, bazen de yanaşmamışlardır. PKP, ordu içindeki güçlerin Parti üyesi olmalarına veya Parti'yi desteklemelerine yönelik çalışmalarını hiç bir zaman bırakmış değildir. PKP'nin ana gücü, silâhlı kuvvetler içindeki güçleri denetlemesine bağlı değildir. Esas olan, bu kişilerin sınıf çıkarlarını görmeleridir. Fakat biz, bu alanda daha çok yol katetmemiz gerektiğine inanıyoruz.

SAPIK AKIMLAR

Bu akımlar faşizm döneminde de aktif değillerdi. Faşizmin son 5 yılı için ise durum biraz farklı. Salazar'ın ölümünden sonra daha modern bir diktatörlük geldi. Yeni diktatör Caetano bazı liberal değişiklikler getirdi. Küçük burjuvazinin bir kesimi için özgürlüklerin bir kısmı geçerli olmaya başladı. Bunun sonuçlarından birisi de, sol sekter akımların ortaya çıkmasıdır.

25 Nisan'dan sonra "sol" lar aktifliklerini arttırdılar. Çünkü artık hayat daha kolaydı. Bugün 4 Maocu grup var. Hepsi PKP'ye karşı ve kendi aralarında mücadele ediyorlar. Troçkistler de oldukça aktif. Bir miktar da anarşist gruplar var. Bütün bu gruplar küçük burjuva tabanlıdır. İşçi sınıfı içinde etkinlikleri azdır.

PKP'nin görüşü, bunların sınıf yapıları gereği işçi sınıfı ile işbirliği yapmak zorunda olduklarıdır. Bunların sınıf çıkarları, tekellere karşı PKP ile işbirliği yapmalarını gerektirir. Fakat pratikte bazıları ile işbirliği yapmak olanaksızdır. Çünkü bunlar baş düşman olarak PKP'yi seçmişlerdir.

Diğer bazı gruplar ılımlı bir çizgi izlediler. Amaçları, PKP'nin güçlü örgütlenmesini kullanarak kendi fikirlerini egemen kılmaktır. PKP bazı "sol" gruplarla işbirliğini kabul etmiştir ancak ortaya birçok zorluklar çıkmaktadır. En ciddisi 25 Kasım olaylarıdır. Bu "sol" öğelerin başına buyruk çıkışı işçi sınıfını ağır kayıplara sokmuştur. Fakat PKP'nin politikası, bütün bu "sol"grupları, tekellere ve emperyalizme karşı mücadeleye sürmektir. Sol gruplar arasında ideolojik mücadele, anti-emperyalist birliğin sosyalizme doğru ilerlemesinde bir zorunluluk olmaktadır.

KAZANIMLAR

Portekiz devrimine karşı ilk hücumlar yenilgiye uğratılmıştır. 1974'teki saray darbesi, 1975 ocak ve şubat aylarında INTERSINDICAL'i parçalama çabaları, 11 marttaki silâhlı darbe girişimi başarısızlıkla sonuçlandı. Aynı zamanda bu süre içinde ülke ekonomisini parçalamak, işsizlik yaratmak, fabrikaları kapatmak için komplolar kuruldu. Anti-komünist kampanyalar açıldı, işçileri bölmek için Lizbon'a enternasyonal eksperler gönderildi. CIA ve diğer örgütler Portekiz'de varlıklarını gösterdi. Birçok sahte devrimci gruplar ana hedef olarak PKP'yi seçti. Batı Avrupa sosyal-demokrat partileri de PKP'ye karşı Portekiz Sosyalist Partisi'ni kullandılar.

11 Mart darbesinin yenilgisiyle önemli sonuçlar ortaya çıktı. Silâhlı Kuvvetler Hareketi ile ana politik partiler arasında ortak bir mücadele planı hazırlandı. Portekiz için sosyalizm yolu seçildi. Bankalar, sigortalar, elektrik, petrol, çimento sanayii, madenler tekellerin elinden alındı. Bunlar Portekiz ekonomisinin % 70'ini oluşturuyorlardı.

1 milyon hektar araziye el konuldu. Yabancı sermaye konusunda dikkatli davranıldı. İşçi ücretleri bir yıl içinde %35 artış gösterdi.

DEVRİMİN GELECEĞİ

PKP, sosyalizme giden yolun acılı bir yol olmasını istemiyor. İşte bu nedenle de işçi sınıfının orta tabakalarla, diğer demokratik güçlerle bağlaşıklık kurması gerekiyor.

Portekiz Sosyalist Partisi ise işbirliğine yanaşmıyor, devrimci dönüşümlere karşı çıkıyor. Bu da sosyal demokrasinin Portekiz'de geçersizliğini kanıtlayan bir göstergedir. Sosyal-demokrasinin yönetimde olduğu diğer ülkelere bakacak olursak (Batı Almanya, İsveç, Britanya, vs.) şunu görüyoruz ki bu ülkelerde emperyalizmin yedek kaynakları vardır. Bu tekellerin, sosyal-demokrasinin işlerliğini sağlayacak ek rezervleri vardır. Fakat Portekiz'de bu rezervler yoktur. Portekiz'in sömürgecilik döneminin kârları dışarı aktarılmıştır. Öte yandan bizim, diğer bazı ülkelerde olduğu gibi zengin kaynaklarımız da yoktur. (petrol, maden vs.) PKP, bu nedenle, sosyal-demokrasinin Portekiz için geçerli olmadığı görüşündedir. Tersi bir durum, ülkenin yabancı tekellerle işbirliği yapmasını getirecektir.

Portekiz için tek çözüm yolu sosyalizmdir. Bu savaşımın başını da işçi sınıfı çekecektir. Demokratik güçler işçi sınıfı ile yürümek zorundadırlar. PKP hâlâ tekellere karşı bu birliğin silâhlı bir birlik olması gerektiğini savunuyor.

Bugün Portekiz'de Şili'deki gibi olayların olmaması, bunu isteyen güçlerin olmadığı anlamına gelmemelidir. Bunun nedeni, PKP'nin güçlü olmasıdır. Ülkede çok hassas bir denge vardır ve PKP bütün gücüyle mevzilerini korumaya çalışıyor. Partimiz, önünde duran bütün güçlükler le başetmeye hazırdır. Son zafer konusunda hiç bir kuşkumuz yoktur, bütün dünyada zafer bizim olacaktır. Konuşmamı Partimizin şu sloganı ile bitireceğim: "VIVA PCP!"

İTİB Genel Yönetim Kurulu Toplandı

ELEŞTİRİLER VE ÖNERİLER ÖRGÜT ÇALIŞMALARINI GÜÇLENDİRECEKTİR

17 Ocak cumartesi günü İTİB Genel Yönetim Kurulu toplantısı yapıldı. Toplantıda, Genel Kurul'dan bu yana geçen 3 aylık dönem çalışmalarının genel bir değerlendirmesi yapıldı. Merkez Yürütme Kurulu'nun ve alt kurulların hesap verme raporları incelendi.

GYK, geçen dönem süresince örgütte genel bir ataletin göze çarptığına, bunun da MYK'nun üyeleri topyekün eyleme sürememesinden kaynaklandığına dikkati çekti. Ayrıca MYK'nun, örgüt üyelerine verdiği görevleri yeterince denetlemediği ve bu neden le de birçok işin aksaması eleştirildi. Dikim işçileri ve Wimpy işçileri arasındaki çalışmalar üzerinde uzun uzun duruldu. İşçilere yönelik çalışmaların yetersiz olduğu belirtildi. GYK, özellikle Wimpy işçileriyle daha sıkı bağlar kurulmasını istedi.

Toplantıda, İŞÇİNİN SESİ' nin satışları için hazırlanmış olan planın uygulanması ve gazete satışlarının arttırılması kararlaştırıldı. İşçinin Sesi raporunda açıklanan, gazetenin gecikme neden leri ve buna son verme yolunda da alınan önlemler üzerinde duruldu. Önerilen önlemlerin alınması ve bu konuda gazete de bir açıklama yapılması karara bağlandı.

İTİB'in İngilizce yayın organı TURKEY TODAY'in Türkiye'deki demokratik mücadeleyi daha geniş bir şekilde duyurabilmesi için de önlemler alınması gerektiği belirtildi.

GYK, bütün alt kurulların dağıtılıp, yeniden düzenlenmesi için MYK'nu görevlendirdi. Ayrıca, eğitim konusuna da eğilerek, GYK toplantıları arasındaki üç aylık dönem de Londra dışında en az bir bölgesel seminer düzenlenmesi kararlaştırıldı.

MYK, yapılan eleştiri ve önerilerin ışığı altında önümüzdeki dönemde daha başarılı bir çalışma sürdüreceğini bildirdi.

NÂZIM HİKMET'İ ANIYORUZ

20 ocak, komünist şair Nâzım Hikmet'in doğum günüdür.

Nâzım, sadece şiirleriyle halkımızın, işçi sınıfımızın mücadelesini dile getirmekle kalmadı, aynı zamanda, ölümüne dek bilinçli, kararlı bir savaşçı olarak bu mücadelede yerini aldı. Burjuvazinin ne terörü ne de zindanları onu bu savaştan alıkoyamadı. Nâzım Hikmet, Türkiye Komünist Partisi' nin Merkez Komitesi üyesiydi.

İŞSİZLİK BRİTANYA'YI

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

flasyonu önleyeceğiz diye işçi ücretlerine saldırılmakta ve hükümet harcamalarında kısıntı yapılmaktadır. Yatırımların da son derece düşmüş olduğu göz önünde tutulunca, önümüzdeki aylarda işsizliğin daha da artacağı, enflasyonun ise eski hızını sürdüreceği kolayca tahmin edilebilir.

Almanya'da çalışan işçilerimiz hergün akın akın yurda dönüyor. İngiltere'deki işçilerimiz akşam sabah Türk kahvehanelerini dolduruyor - lar. Son haftalarda dikim iş kolunda patronlar hileli iflâsa giderek işçilerin birikmiş tatil paralarına da el koymaya başladılar.

Türkiyeli işçilerin çalıştığı Pompadour Fashion hileli iflâsa gitti. Patron verdiden binlerce sterlin para kaçırdığı yetmiyor gibi işçilerin hakkı olan tatil paralarına da el koydu. Daha sonra isim değiştiren dikimevi, aynı işçilerle ve aynı binada Rabadour Fashion adı altında çalışmasını sürdürüyor. Ama olan işçilerin yüzlerce pound parasına oldu. İşsizlik nedeniyle bu tür açık haksızlıklara karşı direnişler de zorlaşıyor. Ne var ki, artan işsizlik ve pahalılık karşısında tek çıkar yol direnmektir.

Avrupa'nın tüm ülkelerinde durum aşağı yukarı aynıyken, "Hürriyet" gazetesinin baş sayfasında çıkan "Avrupa'da işsizlikten en az etkilenen Türk işçileri" başlıklı haberler, işçilerimizle alay etmekten başka bir anlam taşımıyor.

YUSUF KÜPELİ

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

best bırakılarak tedavi edilmesi yolunda girişimler de bulunmanızı talep ederiz. Saygılarımızla.

İTİB

Sayın Bülent Ecevit,

Demokratik kamuoyunda nefretle karşılanan Yusuf Küpeli olayına CHP örgütü ve parlamenterleri olarak eğilmenizi ve tüm demokratik güçlerle birlikte Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılarak tedavi edilmesi yolunda girişimlerde bulunmanızı dileriz. Saygılarımızla.

İTİB

İTİB'İN İNGİLİZCE YAYIN ORGANI YEPYENİ ŞEKLİYLE ÇIKTI

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin İngilizce yayın organı TURKEY TODAY, Britanya kamuoyunun yakından tanıdığı, izlediği bir yayın organıdır. Bu yayın, bugüne kadar, özellikle de 12 Mart döneminde, ülkemizde faşizan baskıları, bunlara karşı verilen demokrasi mücadelesini dünya kamuoyuna duyurmak yolunda önemli başarılar elde etmişti.

Bugün de, bine yakın kişi ve örgüte postalanan TURKEY TODAY'i çevremizde en geniş biçimde yaymak, anti-faşist mücadelemize güç katacaktır.

Britanya kadın emekçileri yeni haklar elde ettiler

Hemen hemen bütün kapitalist ülkelerde olduğu gibi, Britanya'da da kadın emekçilerin ücretleri, aynı işi yapan erkeklerinkinden daha düşük idi. Son resmi verilere göre, çeşitli işkollarında çalışan erkeklerin ortalama haftalık ücretleri £55 iken (vergi öncesi) kadınlarınki £36 idi. Britanya işçi sınıfı bu eşitsizliğe karşı yıllardan beri mücadele ediyordu. Özellikle sendikalar bu konuda hükümetlere sürekli baskı yapmışlardı.

Bu uzun mücadelelerin sonucunda, 1975 Kadınlar Yılı' nın bitmesine 2-3 gün kala Britanya hükümeti kadın emekçileri ilgilendiren iki yasa çıkardı. Bunlardan biri "Eşit Ücret Yasası", diğeri ise kadın-erkek ayırımına son veren bir yasa.

Birinci yasaya göre, kadın ve erkek iki emekçi eğer aynı işi yapıyor ve üretime eşit katkıda bulunuyorsa, bundan böyle eşit ücret alacaklar. Aynı yasa ek çalışma (fazla mesai) ve tatil paralarını, gece çalışanların ek ücretlerini, ikramiyelerini de kapsamına alıyor.

İkinci yasaya göre, herhangi bir işe girerken, terfi ederken, emekliye ayrılırken ya da sosyal haklardan yararlanırken, kadın - erkek veya evli-bekâr ayırımı yapılmayacak.

Eğer patronlar bu yasayı uygulamazsa, eşit işe eşit ücret alamayan ya da kendisine ayırım yapılan her kadın emekçinin şikayet hakkı var. Şikayetler özel olarak veya sendika kanalıyla "İş Mahkemesi"ne veya "County Court" denen bölgesel mahkemelere yapılabilecek. Sendikalar bu konuda kadın emekçilere bütün güçleriyle yardımcı olacaklarını bildirmektedirler.

Ayrıca bu iki yasanın uygulanmasına yardım etmek üzere bir "Eşit Fırsatlar Komisyonu" kurulmuştur. Bu komisyon, ücret farklılığından ya da ayırımdan şikayetçi olanlara yol gösterecek, danışmanlık yapacak.

İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği, toplantılarında üyelerine yeni yasaların uygulanması hakkında geniş bilgi vermektedir. İlgilenen, ya da şikayeti olan bütün kadın emekçilerimiz birlik lokaline başvurmalıdır.

Adres: 119 Mildmay Road LONDON, N.5

HOLLANDA

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

işçi sınıfını bölücü akımlara, Maoizme, Troçkizme ve anarşizme karşı savaşır"maddesi ile, örgütün ideolojik çizgisi açık olarak belirlendi.

Kongrede, yurdumuzda gelişen faşist saldırıları lânetleyen bir bildiri ve Yusuf Küpeli'nin sağlık durumu ile ilgili olarak Cumhurbaşkanı'na yazılan bir mektup oybirliğiyle kabul edildi.

Ayrıca, Angola, Portekiz, TKP'ye Özgürlük ve ATTF'ye katılma konularında hazırlanan karar tasarıları da alkışlarla onaylandı. TKP'ye Özgürlük tanınmasını isteyen karar tasarısı, kongreye katılan tüm delege ve konuklarca ayakta alkışlandı.

Kongreye eski Yönetim Kurulu tarafından sunulan karar tasarısında, ATTF'nin 7. Kurultay kararlarına değinilerek, HTİB'in, ATTF'nin amaçlarını benimsediği ve savaşını"ATTF saflarında sürdürmek istediği" belirtildi. Bundan sonra yapılan oylamayla HTİB ATTF'ye katılma kararı aldı. Ayakta alkışla karşılanan karardan sonra ATTF adına bir konuşma yapan ATTF Batı Bölgesi Sekreteri, HTİB'i kutladı; kararın ATTF' ye güç katacağını belirtti.

Kongre, Enternasyonal söylenerek son buldu. Daha sonra hep bir ağızdan TKP Marşı ve diğer devrimci marşlar söylendi.

"İşçinin Sesi" HTİB'i bu kararından ötürü kutlar, çalışmalarında başarılar diler.

"EVENING STANDARD" TURİST İŞÇİLERİ KORKUTMAK İSTİYOR

Londra'da çıkan 8 ocak 1976 tarihli "Evening Standard" gazetesinde turist işçilerle ilgili bir haber yer almıştı. Büyük puntolarla birinci sayfadan verilen bu haberin bazı Türkiyeli işçi arkadaşlarımız arasında huzursuzluk yaratmış olduğu öğrendik. Bu nedenle işin aslını açıklamayı gerekli buluyoruz.

Herşeyden önce şunu belirtelim ki, "Evening Standard" gazetesi işçi düşmanı bir gazetedir. Yayımladığı habere gelince, burada yeni hiçbirşey söylenmemektedir. Bu gerici gazetenin yazdıkları (lokanta işkolunda çalışan yabancı işçilerin % 84'ünün çalışma izni olmadığı vs.) Britanya yetkilileri ve İçişleri Bakanlığı tarafından yıllardır bilinmektedir. Sözü geçen araştırma ise, Ulaşım ve Genel İşçiler Sendikası'nın(T&GWU) yardımlarıyla yapılmaktadır. Bu araştırma sırasında hiçbir kimlik saptaması yapılmamıştır. Araştırmanın amacı, çalışma izni verilirken bu turist işçilere öncelik tanınmasını sağlamaktır.

"Evening Standard" bu haberi baş sayfadan kocaman harflerle vererek heyecan yaratmayı ve dolayısıyla gazetenin satışını arttırmayı amaçlamıştır. İşçi arkadaşlarımızın bu haberden dolayı paniğe kapılmalarına gerek yoktur.

Ancak arkadaşlarımız bu konuda herhangi bir zorlukla karşılaştıklarında doğrudan İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'ne başvurmalıdırlar. İTİB, her zaman olduğu gibi arkadaşlarımızın sorunlarını çözmede bütün gücüyle yardımcı olacaktır.

DUYURU

Gazetemiz İŞÇİNİN SESİ birkaç aydan beri gecikmelerle çıkmaktaydı. 17 ocak cumartesi günü yapılan İTİB Genel Yönetim Kurulu toplantısında bu konuya da önemle değinildi. Bu durumun gazetemizin ciddiyetiyle bağdaşmadığı belirtildi. GYK, gecikmelerin süregenleşmesini eleştirdi ve gerekli önlemlerin alınmasını istedi. Gecikmelerin temel nedeninin planlı çalışmadaki ve redaksiyon kurulu içindeki işbölümündeki aksaklıklar olduğu görüşüne varıldı.

GYK'nun eleştiri ve kararlarından çıkarak Redaksiyon Kurulu'muz yeni bir planlama ve işbölümü yaptı ve bu sayıyla birlikte uygulamaya başladı. Bundan böyle, gazetemizin düzenli olarak iki haftada bir cuma günleri çıkacağını okuyucularımıza duyururuz.

İŞÇİNİN SESİ .... 15 Günlük İşçi Gazetesi
SAHİBİ .... İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
.......(Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu'na bağlıdır)
YAZIŞMA ADRESİ .... 56 Mansfield Rd. ILFORD. ESSEX. ENGLAND
MASRAFI: 10p. .... Yıllık Abone 4£ (sterlin) (Almanya için 40 DM)